

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/20/2019
Identifikačné číslo spisu: 7718200155
Dátum vydania rozhodnutia: 11.12.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7718200155.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členiek senátu JUDr. Viery Nevedelovej a JUDr. Soni Langovej, v právnej veci žalobkyne (sťažovateľky): A. M., bytom Y. XXX, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, oddelenie peňažných príspevkov na kompenzáciu ŤZP a posudkových činností Košice, Zádielska 2, Košice o peňažnom príspevku na opatrovanie fyzickej osoby, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, č. k. 2Sa/15/2018-50 zo dňa 23.10.2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobkyne/sťažovateľky, proti rozhodnutiu žalovaného: UPS/US6/SSVODPPKPC1/SOC/2017/12122 zo dňa 13.11.2017, ktorým zamietol žiadosť žalobkyne zo dňa 27.06.2017 a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce, Odboru sociálnych vecí a rodiny z 21.08.2017 č. MI1/RPPnKŤZP/SOC/2017/47700-4 o nepriznaní peňažného príspevku na opatrovanie fyzickej osoby U. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX (ďalej len „posudzovaný“) podľa § 40 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 447/2008 Z. z.“).

2. Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že podkladom pre vydanie preskúvaných rozhodnutí bol komplexný posudok prvostupňového správneho orgánu zo dňa 14.08.2017 č. MI1/OPPKŤZPaPČ/SOC/2017/47779č.z.2017/284896, vydaný podľa § 15 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z., podľa ktorého sa posudzovaný považuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím v dôsledku stanovenia 50 %-nej miery funkčnej poruchy podľa prílohy č. 3 zákona č. 447/2008 Z. z., časti VIII.A.1.c. z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia - posudzovaný je odkázaný na sprievodcu. Sociálne dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia posudzovaného v oblasti sebaobsluhy úrad nenavrhol kompenzovať peňažným príspevkom na opatrovanie z dôvodu, že nie je odkázaný na

opatrovanie, pretože stupeň jeho odkázanosti na pomoc inej fyzickej osoby v zmysle § 14 ods. 4 zákona č. 447/2008 Z. z. je II.

3. Z lekárskeho posudku zo dňa 16.10.2017 č. UPS/US6/SSVODPPKPC2/SOC/ 2017/12231 ako aj komplexného posudku zo dňa 08.11.2017 č. UPS/US6/SSVODPPKPC2/ SOC/2017/12231 vyplýva, že posudzovaný je poberateľom invalidného dôchodku, žije v rodinnom dome spolu s manželkou. Miera funkčnej poruchy posudzovaného bola stanovená na 50 % podľa prílohy č. 3 časti VIII.A.1.c zákona č. 447/2008 Z. z. pre postihnutie srdca - stavy zodpovedajúce NYHA III., v dôsledku ktorej skutočnosti sa považuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Posudzovaný sa lieči aj pre poruchy krvného tlaku III. stupňa, ťažkú formu s mierou funkčnej poruchy 50 %, poruchy chrbtice, stavy po operácii chrbtice a medzistavcových platničiek, rozsiahle degeneratívne zmeny III. a IV. stupňa s ťažkými poruchami funkcie (recidivujúcimi chronickými iritáciami nervov až radikulopatiami s motorickým deficitom na periférii trvalého charakteru, insuficiencia svalového korzetu), pre ktoré ochorenia bola stanovená miera funkčnej poruchy 50 % podľa neurologického nálezu. Zároveň bolo zistené, že miera funkčnej poruchy u ochorenia - chronická bronchiálna astma perzistujúca, kontrolovaná - nedosahuje 50 %.

4. Na základe uvedených skutočností posudkový lekár stanovil, že posudzovaný je odkázaný na sprievodcu.

5. Krajský súd s poukazom na ustanovenia § 1 ods. 1, 2, § 14 ods. 4, § 40 ods. 1, 3, 5 a 15 zákona č. 447/2008 Z. z. tvrdenie žalobkyne/sťažovateľky, že jej manžel je plne odkázaný na pomoc inej osoby, považoval za nepravdivé, keďže nebolo podložené lekáorskými nálezi, ani objektívne dokázané. Mal za to, že posúdenie žalovaného vychádzalo z objektívnych lekáorských záverov a ich komplexných zhodnotení. V zhode s názorom žalovaného zotrval na závere, že posudzovaný nie je odkázaný na opatrovanie inou fyzickou osobou.

6. Sťažnosťou sa sťažovateľka domáhala na kasačnom súde preskúmania uvedených rozhodnutí, tvrdiac, že posudzovaný je úplne odkázaný na cudziu pomoc (sťažovateľkinu, resp. ich synov). Svoje tvrdenie preukazovala ďalšími odbornými posudkami doručenými tunajšiemu súdu dňa 15.07.2019 a 30.08.2019.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 11 písm. g/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľky nie je dôvodná.

8. Nebolo sporné, že manžel/posudzovaný sťažovateľky je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou funkčnej poruchy 50 %. Sporné ostalo, či posudzovaný je odkázaný na opatrovanie inou osobou v takom rozsahu, ako to upravuje zákon o peňažných príspevkoch na kompenzáciu.

9. Kasačný súd z obsahu administratívneho spisu mal preukázané, že prvostupňový správny orgán v konaní o žiadosti žalobkyne o peňažný príspevok na opatrovanie fyzickej osoby vyhotovil komplexný posudok zo dňa 14.08.2017 č. MII/OPPKŤZPaPČ/SOC/ 2017/47779, z ktorého vyplýva, že na základe zisťovania odkázanosti posudzovaného na pomoc inej fyzickej osoby podľa prílohy č. 3 zákona č. 448/2008 Z. z. posudzovaný dosahoval v danom čase II. stupeň odkázanosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím na pomoc inej fyzickej osoby.

10. V odvolacom konaní tieto skutočnosti neboli zmenené, preto opatrovanie v zmysle § 14 ods. 4 zákona č. 448/2008 Z. z. nebolo dôvodné posudzovať. Posudzovaný z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia a výsledkov súvisiacej sociálnej posudkovej činnosti bol odkázaný na sprievodcu, čo mu bolo aj navrhované.

11. Kasačný súd nemal pochybnosti z doloženého spisového materiálu, že by rozhodnutie krajského súdu alebo žalovaného nevychádzalo zo spoľahlivo zisteného skutočného stavu veci. Hoci v odvolacom

konaní bol posudzovaný pri opätovnom hodnotení posudkovým lekárom pri zvážení aj sociálneho dopadu jeho ťažkého zdravotného postihnutia zaradený do IV. stupňa odkázanosti na pomoc inej osoby (hodnotenie podľa Barthelovho indexu podľa prílohy č. 3 zákona č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách), avšak ani tento stupeň odkázanosti neodôvodňuje jeho odkázanosť na opatrovanie podľa § 14 ods. 4 zákona č. 448/2008 Z. z., a to z toho dôvodu, že podmienky na takúto kompenzáciu podľa citovaného zákona vyžadujú, aby stupeň odkázanosti posudzovanej osoby na pomoc inej osoby bol V. alebo VI., čo posudzovaný - manžel žalobkyne v čase posudzovania a rozhodovania žalovaného ešte nespĺňal. Žalovaný preto neporušil zákon, keď potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce, Odboru sociálnych vecí a rodiny, ktorým žalobkyni nepriznal peňažný príspevok na opatrovanie fyzickej osoby, vzhľadom na to, že takýto príspevok je možné poskytnúť fyzickej osobe, ktorá opatruje fyzickú osobu odkázanú na opatrovanie.

12. Každú žiadosť o poskytnutie peňažného príspevku na opatrovanie je nepochybne potrebné posudzovať individuálne, a to za súčasného zohľadnenia a starostlivého zváženia všetkých okolností posudzovaného prípadu.

13. Keďže v čase hodnotenia posudzovaný nebol odkázaný na opatrovanie, sťažovateľke nie je možné poskytnúť peňažný príspevok na opatrovanie. Uvedené vyplýva z ustanovenia § 40 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z..

14. Túto skutočnosť nemôžu zmeniť ani dodatočne sťažovateľkou tunajšiemu súdu predkladané odborné nálezy vyhotovené 27.02.2019, 01.06.2019 a 27.08.2019 neurológom či reumatológom. Uvedené nálezy môžu byť podkladom pre ďalšiu žiadosť o poskytnutie peňažného príspevku na opatrovanie manžela sťažovateľky, ktoré nálezy znovu posúdi príslušný posudkový lekár. Neskoršie datované nálezy nemôžu byť posudzované ako objektívna súčasť skorších rozhodnutí správnych orgánov, keďže nemali o nich vedomosť.

15. Z vyššie uvedených dôvodov považoval kasačný súd rozsudok krajského súdu za súladný so zákonom a preto kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

16. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že úspešnému žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov kasačného konania, keďže mu neprináležia zo zákona.

17. Toto rozhodnutie prijal senát v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.